

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2023. június 1.
(OR. en)

Intézményközi referenciaszám:
2023/0172(COD)

10103/23
ADD 1

TRANS 217
MAR 77
CODEC 1008
IA 128
OMI 45

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2023. június 1.
Címzett:	Thérèse BLANCHET, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2023) 272 final - ANNEX
Tárgy:	MELLÉKLET a következőhöz: Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a lobogó szerinti állammal szembeni követelmények teljesítéséről szóló 2009/21/EK irányelv módosításáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2023) 272 final számú dokumentum
MELLÉKLETÉT.

Melléklet: COM(2023) 272 final - ANNEX

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2023.6.1.
COM(2023) 272 final

ANNEX

MELLÉKLET

a következőhöz:

Javaslat

Az Európai Parlament és a Tanács irányelve

**a lobogó szerinti állammal szembeni követelmények teljesítéséről szóló 2009/21/EK
irányelv módosításáról**

{SEC(2023) 210 final} - {SWD(2023) 165 final} - {SWD(2023) 166 final}

MELLÉKLET

„MELLÉKLET

A.1070 (28) határozat

(elfogadás időpontja: 2013. december 4.)

IMO-ESZKÖZÖK VÉGREHAJTÁSI SZABÁLYZATA (III-SZABÁLYZAT)

1. RÉSZ – KÖZÖS TERÜLETEK

Célkitűzés

1. E szabályzat célja, hogy fokozza a globális tengerészeti biztonságot és a tengeri környezet védelmét, valamint segítse az államokat az IMO eszközeinek végrehajtásában.
2. A különböző államok saját körülményeiknek megfelelően kezelik ezt a szabályzatot, és kizárólag azon eszközök végrehajtása kötelező számukra, amelyeknek szerződő kormányai vagy felei. A földrajzi elhelyezkedés és egyéb körülmények miatt előfordulhat, hogy egyes államok nagyobb szerepet játszanak lobogó szerinti államként, mint kikötő szerinti vagy parti államként, míg mások nagyobb szerepet játszhatnak parti államként vagy kikötő szerinti államként, mint lobogó szerinti államként.

Stratégia

3. E szabályzat céljának elérése érdekében ajánlott, hogy az államok:
 1. dolgozzanak ki átfogó stratégiát annak biztosítására, hogy a lobogó szerinti, kikötő szerinti és parti államként rájuk háruló nemzetközi kötelezettségeket és feladatokat teljesítsék;
 2. dolgozzanak ki módszertant annak nyomon követésére és értékelésére, hogy a stratégia biztosítja-e
a vonatkozó kötelező nemzetközi jogi eszközök hatékony végrehajtását és érvényre juttatását; valamint
 3. folyamatosan vizsgálják felül a stratégiát, hogy el tudják érni, fenn tudják tartani és javítani tudják a lobogó szerinti, kikötő szerinti és parti államként általuk biztosítandó általános szervezeti teljesítményt és képességeket.

Általános rész

4. A nemzetközi egyezményi jog és az IMO-egyezmények általános rendelkezései értelmében az államok felelősek mindazon törvények és rendeletek kihirdetéséért és mindazon egyéb lépések megtételéért, amelyek szükségesek lehetnek e jogi eszközök teljes körű érvényre juttatásához, hogy ezáltal biztosítva legyen az életbiztonság a tengeren és a tengeri környezet védelme.
5. A tengeri környezet szennyezésének megelőzésére, csökkentésére vagy ellenőrzésére irányuló intézkedések meghozatalánál az államok mindent megtesznek, hogy az egyik területről a másikra ne hárítsanak át károkat és veszélyeket, vagy a szennyezés egyik formája ne alakuljon át a szennyezés más formájává.

Hatály

6. A szabályzat azokat kérdéseket tárgyalja, amelyekkel a szerződő kormánynak vagy félnek foglalkoznia kell ahhoz, hogy teljeskörűen érvényt szerezzen azon alkalmazandó nemzetközi jogi eszközök rendelkezéseinek, amelyeknek szerződő kormánya vagy szerződő fele, az alábbi területeken:

1. életbiztonság a tengeren;
2. a hajókról eredő környezetszennyezés megelőzése;
3. a tengerészek képzésére, képesítésére és őrszolgálatára vonatkozó előírások;
4. a megengedett legnagyobb merülés síkja;
5. a hajók köbözése; valamint
6. a tengeren történő ütközések megelőzésére vonatkozó előírások.

7. A következő területeket kell figyelembe venni és kezelni a fent említett kötelezettségeknek és feladatoknak az állam általi végrehajtásához és érvényre juttatásához szükséges szakpolitikák, jogszabályok, kapcsolódó előírások és szabályzatok, valamint adminisztratív eljárások kidolgozása során:

1. joghatóság;
2. szervezet és hatáskör;
3. jogszabályok, előírások és szabályzatok;
4. az alkalmazandó kötelező nemzetközi jogi eszközök, előírások és szabályzatok kihirdetése;
5. az érvényre juttatást célzó intézkedések;
6. ellenőrzési, felmérési, felügyeleti, auditálási, hitelesítési, jóváhagyási és tanúsítási feladatkörök;
7. adott esetben az elismert szervezetek és a kinevezett ellenőrök kiválasztása, elismerése, engedélyezése, felhatalmazása és nyomon követése;
8. az IMO-nak bejelentendő vizsgálatok; valamint
9. jelentéstétel az IMO-nak és más hatóságoknak.

Kezdeti tevékenységek

8. Amikor az IMO valamely új vagy módosított eszköze hatályba lép egy állam vonatkozásában, az állam kormányának képesnek kell lennie végrehajtani és érvényre juttatni az eszköz rendelkezéseit megfelelő nemzeti jogszabályok révén, és biztosítani a végrehajtáshoz és az érvényre juttatáshoz szükséges infrastruktúrát. Ez azt jelenti, hogy az állam kormányának:

1. képesnek kell lennie hatályba léptetni azokat a törvényeket, amelyek biztosítják számára a tényleges joghatóságot és ellenőrzést a lobogója alatt közlekedő hajókkal kapcsolatos igazgatási, műszaki és szociális ügyekben, és különösen megteremtik a jogalapot a lajstromokra vonatkozó általános követelményekhez, a hajók ellenőrzéséhez, az e hajókra vonatkozó biztonsági és szennyezés-megelőzési törvényekhez és a kapcsolódó rendeletek elfogadásához;
2. rendelkeznie kell jogalappal a nemzeti törvények és rendeletek érvényre juttatásához, beleértve a kapcsolódó nyomozati és büntetőjogi eljárásokat; valamint

3. elegendő, tengerészeti szakértelemmel rendelkező személyzettel kell rendelkeznie, akik segítséget nyújtanak a szükséges nemzeti jogszabályok elfogadásában és az államra háruló feladatok ellátásában, beleértve a vonatkozó egyezmények által előírt jelentéstételi kötelezettségeket is.

Információközlés

9. Az államnak minden érintett féllel közölnie kell a (3) bekezdésben említett stratégiáját, beleértve a nemzeti jogszabályaira vonatkozó információt.

Nyilvántartások

10. Adott esetben nyilvántartásokat kell létrehozni és vezetni annak érdekében, hogy az a követelmények állam általi teljesítésére és az állam eredményes működésére bizonyítékot szolgáltatson. A nyilvántartásban szereplő bejegyzéseknek olvashatónak, könnyen azonosíthatónak és visszakereshetőnek kell lenniük. Dokumentált eljárást kell létrehozni a nyilvántartások azonosításához, tárolásához, védelméhez, visszakereséséhez, megőrzési idejéhez és megsemmisítéséhez szükséges ellenőrzések megállapításához.

Javulás

11. Az államoknak folyamatosan javítaniuk kell az általuk elfogadott egyezmények és jegyzőkönyvek érvényre juttatása érdekében hozott intézkedések megfelelőségét. Ezt a javulást adott esetben a nemzeti jogszabályok szigorú és eredményes alkalmazása és érvényre juttatása, valamint a megfelelés nyomon követése révén kell elérni.

12. Az államnak olyan kultúrát kell ösztönöznie, amely lehetőséget kínál a tengerészeti biztonság és a környezetvédelmi tevékenységek terén a teljesítmény javítására, ami többek között az alábbiakat foglalhatja magában:

1. a biztonsággal és a környezetszennyezés megelőzésével kapcsolatos továbbképzési programok;
2. a biztonsággal és a környezetszennyezés megelőzésével kapcsolatos regionális és nemzeti gyakorlatok, amelyekben a tengerészethez kapcsolódó nemzeti, regionális és nemzetközi szervezetek, vállalatok és tengerészek széles köre vesz részt; valamint
3. jutalmazási és ösztönző mechanizmusok alkalmazása a hajózási társaságok és a tengerészek számára a biztonság javítása és a környezetszennyezés megelőzése tekintetében.

13. Az államnak továbbá lépéseket kell tennie bármilyen meg nem felelés okainak azonosítása és megszüntetése érdekében, hogy annak újból előfordulását megakadályozza, többek között az alábbiak révén:

1. a meg nem felelések vizsgálata és elemzése;
2. a szükséges korrekciós intézkedések végrehajtása; valamint
3. a megtett korrekciós intézkedések felülvizsgálata.

14. Az államnak meg kell határoznia, hogy milyen lépéseket tesz az esetleges meg nem felelés okainak megszüntetése érdekében, hogy annak újból előfordulását megakadályozza.

2. RÉSZ – LOBOGÓ SZERINTI ÁLLAMOK

15. Annak érdekében, hogy eredményesen ellássák feladataikat és teljesítsék kötelezettségeiket, a lobogó szerinti államoknak:

1. olyan szakpolitikákat kell bevezetniük nemzeti jogszabályok és iránymutatások kibocsátásával, amelyek segítséget nyújtanak valamennyi olyan biztonsági és

környezetszennyezés-megelőzési tárgyú egyezmény és jegyzőkönyv követelményeinek végrehajtásához és betartatásához, amelynek az adott állam részes fele; valamint

2. saját hatóságaikon belül ki kell jelölniük az elfogadott vonatkozó szakpolitikák szükség szerinti aktualizálásának és felülvizsgálatának felelőseit.

16. A lobogó szerinti államnak olyan erőforrásokat és eljárásokat kell létrehoznia, amelyek alkalmasak egy biztonsági és környezetvédelmi program irányítására, amely legalább a következőkből áll:

1. az alkalmazandó nemzetközi szabályok és előírások végrehajtására vonatkozó közigazgatási utasítások, valamint az esetlegesen szükséges értelmező nemzeti szabályozások kidolgozása és terjesztése, beleértve a lobogó szerinti állam által a SOLAS-egyezmény XI-1/1. szabályának rendelkezéseivel összhangban elismert hajóosztályozó társaság által kiadott bizonyítványokat, amely bizonyítványokat a lobogó szerinti állam azért követeli meg, hogy igazolja az azon nemzetközi egyezmények által előírt szerkezeti, mechanikai, elektromos és/vagy egyéb követelményeknek való megfelelést, amelyeknek részes fele, vagy a saját nemzeti jogszabályaiban foglalt követelményeknek való megfelelést;

2. az alkalmazandó nemzetközi jogi eszközök követelményeinek való megfelelés auditálási és ellenőrzési program alkalmazásával, amely független az előírt bizonyítványokat és vonatkozó dokumentumokat kibocsátó közigazgatási szervektől és/vagy bármely olyan szervezettől, amelyet az állam az előírt bizonyítványok és a vonatkozó dokumentumok kiállítására hatáskörrel ruház fel;

3. a tengerészek képzésére, képesítésére és őrszolgálatára vonatkozó nemzetközi szabványokkal kapcsolatos követelményeknek való megfelelés. Idetartozik többek között:

1. a tengerészek képzése, kompetenciaértékelése és képesítése;

2. olyan bizonyítványok és azok érvényesítése, amelyek pontosan tükrözik a tengerészek kompetenciáit, és amelyek a megfelelő terminológiát, valamint a hajó számára kiadott bármely, a biztonsághoz szükséges személyzeti feltételek meglétét igazoló okmányban használtakkal azonos kifejezéseket használják;

3. az állam által kiadott bizonyítványok vagy érvényesítések birtokosai által elkövetett olyan bejelentett szabálysértő cselekmény vagy mulasztás pártatlan kivizsgálása, amely közvetlenül fenyegetheti az élet vagy a tulajdon biztonságát a tengeren vagy a tengeri környezetet;

4. az állam által kiadott bizonyítványok vagy érvényesítések indokolt esetben vagy csalás megelőzése érdekében történő visszavonására, felfüggesztésére vagy törlésére vonatkozó rendelkezések; valamint

5. közigazgatási intézkedések – többek között a más államok felügyelete alatt végzett képzési, értékelési és képesítési tevékenységekre vonatkozóan –, amelyek alapján a lobogó szerinti állam felelősséget vállal a lobogója alatti közlekedésre jogosult hajókon szolgálatot teljesítő parancsnokok, tisztek és más tengerészek szakértelmének biztosításáért;

4. a balesetek kivizsgálásának lefolytatása, valamint a feltárt hiányosságokkal rendelkező hajókat érintő ügyek megfelelő és időben történő kezelése; valamint

5. iránymutatás kidolgozása, dokumentálása és rendelkezésre bocsátása a vonatkozó nemzetközi jogi eszközökben található azon követelményekre vonatkozóan, amelyeket a hatóság megfelelőnek talál.

17. A lobogó szerinti államnak biztosítania kell, hogy a lobogója alatti közlekedésre jogosult hajók megfelelő és hatékony személyzettel rendelkezzenek, figyelembe véve a vonatkozó és meglévő intézkedéseket, például az IMO által a biztonságos személyzeti feltételekre vonatkozóan elfogadott elveket.

Hatáskörök átruházása

18. Kizárólag a lobogója alatt közlekedő hajókra vonatkozóan az olyan lobogó szerinti államnak, amely felhatalmaz egy elismert szervezetet arra, hogy nevében eljárjon az IMO egyezményei vagy a nemzeti jogszabályok által előírt felmérések, ellenőrzések és auditálások lefolytatása, bizonyítványok és dokumentumok kiadása, valamint a hajók jelölése és egyéb jogszabályban előírt feladatok elvégzése során, az ilyen felhatalmazás(oka)t a kötelező nemzetközi jogi eszközök alkalmazandó követelményeivel összhangban az alábbi módon kell szabályoznia:

1. meg kell állapítania, hogy az elismert szervezet megfelelő technikai, irányítási és kutatási képességekkel rendelkezik-e a rábízott feladatok elvégzéséhez, az IMO vonatkozó jogi eszközeiben a hatóságok nevében eljáró elismert szervezetekre vonatkozóan meghatározott előírásoknak megfelelően;
2. a felhatalmazás alapja a hatóság és az elismert szervezet közötti hivatalos írásbeli megállapodás kell, hogy legyen, amely legalább az IMO vonatkozó jogi eszközeiben vagy azzal egyenértékű jogi megállapodásokban meghatározott elemeket tartalmazza, és amely a hatóság nevében eljáró elismert szervezetek felhatalmazására vonatkozó megállapodásmintán alapulhat;
3. konkrét utasításokat ad ki, amelyek részletezik az abban az esetben követendő intézkedéseket, ha egy hajót hajózásra alkalmatlannak találnak – anélkül, hogy a hajó vagy a fedélzeten tartózkodó személyek veszélyeztetve lennének –, vagy ha úgy találják, hogy a hajó indokolatlan veszélyt jelent a tengeri környezetre;
4. az elismert szervezet rendelkezésére bocsátja a nemzeti jog minden olyan vonatkozó eszközét és azok értelmezését, amely érvényre juttatják az egyezmények rendelkezéseit, és jelzi, hogy – kizárólag a lobogója alatt közlekedő hajók esetében – a hatóság előír-e olyan további követelményeket, amelyek túlmutatnak az egyezmények követelményein; valamint
5. előírja, hogy az elismert szervezetnek nyilvántartást kell vezetnie, amely adatokat szolgáltat a hatóság számára, hogy segítse az alkalmazandó nemzetközi jogi eszközökben foglalt követelmények értelmezését.

19. A lobogó szerinti állam nem hatalmazhatja fel elismert szervezeteit arra, hogy a lobogójuk alatt közlekedni jogosult hajókon kívül más hajókra is alkalmazzák az osztályozási szabályaikkal, követelményeikkel, eljárásaikkal vagy más, jogszabályban előírt tanúsítási eljárások végrehajtásával kapcsolatos azon követelményeket, amelyek túlmutatnak az egyezmények követelményein és az IMO kötelező jogi eszközein.

20. A lobogó szerinti államnak létre kell hoznia egy olyan felügyeleti programot, vagy részt vennie egy olyan felügyeleti programban, amely – annak biztosítása érdekében, hogy nemzetközi kötelezettségeinek teljes mértékben eleget tegyen – megfelelő forrásokkal rendelkezik az elismert szervezete(i) ellenőrzéséhez és a velük való kommunikációhoz, amely az alábbiak révén valósul meg:

1. a kiegészítő felmérések elvégzésére vonatkozó hatáskörének gyakorlása annak biztosítása érdekében, hogy a lobogója alatti közlekedésre jogosult hajók ténylegesen megfeleljenek az alkalmazandó nemzetközi jogi eszközök követelményeinek;
2. szükség esetén kiegészítő felmérések elvégzése annak biztosítása érdekében, hogy a lobogója alatt közlekedő hajók megfeleljenek a kötelező nemzetközi követelményeket kiegészítő nemzeti követelményeknek; valamint
3. a lobogó szerinti államra és az elismert szervezetekre vonatkozó szabályokat és rendelkezéseket alaposan ismerő és az elismert szervezetek hatékony felügyeletére rendelkezésre álló személyzet biztosítása.

21. Annak a lobogó szerinti államnak, amely felügyelőket nevez ki abból a célból, hogy a nevében felméréseket, auditokat és ellenőrzéseket végezzenek, szabályoznia kell az ilyen kinevezéseket, adott esetben a 18. pontban, és különösen annak 3. és 4. alpontjában foglalt iránymutatással összhangban.

Végrehajtás

22. A lobogó szerinti államnak a nemzetközi kötelezettségei teljesítésének biztosítása céljából minden szükséges intézkedést meg kell tennie annak érdekében, hogy a lobogója alatt közlekedni jogosult hajók, valamint a joghatósága alá tartozó szervezetek és személyek betartsák a nemzetközi szabályokat és szabványokat. Ezen intézkedéseknek többek között az alábbiakat kell magukban foglalniuk:

1. a közlekedés megtiltása a lobogó alatt közlekedni jogosult hajóknak mindaddig, amíg azokat nem lehet a nemzetközi szabályokkal és szabványokkal összhangban a tengerre bocsátani;
2. a lobogója alatt közlekedni jogosult hajók időszakos ellenőrzése annak ellenőrzése céljából, hogy a hajó és személyzete tényleges állapota megfelel-e a hajó fedélzetén lévő bizonyítványoknak;
3. az ellenőrnek a 2. alpontban említett időszakos ellenőrzés során biztosítani kell, hogy a hajókon szolgálatot teljesítő tengerészek ismerjék a következőket:
 1. egyéni feladatkörük; valamint
 2. a hajó elrendezése, felszerelése, berendezései és eljárásai;
4. annak biztosítása, hogy a hajó személyzete összességében képes legyen hatékonyan koordinálni a tevékenységeket vészhelyzetben és a biztonság, illetve a szennyezés megelőzése vagy mérséklése szempontjából létfontosságú feladatok ellátása során;
5. a nemzeti törvényekben és rendeletekben olyan kellően szigorú szankciók előírása, amelyek megakadályozzák, hogy a lobogója alatt közlekedő hajók megszegjék a nemzetközi szabályokat és előírásokat;
6. a nemzetközi szabályokat és szabványokat megsértő, a lobogója alatt közlekedni jogosult hajók elleni eljárás megindítása a vizsgálat lefolytatását követően, függetlenül attól, hogy a jogsértés hol történt;
7. a nemzeti törvényekben és rendeletekben kellően szigorú szankciók előírása annak érdekében, hogy azokat a személyeket, akik számára a lobogó szerinti állam felhatalmazása alapján bizonyítványt vagy érvényesítést állítottak ki, visszatartsák a nemzetközi szabályok és előírások megszegésétől; valamint

8. a nemzetközi szabályokat és szabványokat megsértő, bizonyítvánnyal vagy érvényesítéssel rendelkező személyek elleni eljárás megindítása a vizsgálat lefolytatását követően, függetlenül attól, hogy a jogsértés hol történt.

23. A lobogó szerinti államnak adott esetben ellenőrzési és nyomkövetési programot kell kidolgoznia és végrehajtania annak érdekében, hogy:

1. biztosítsa a balesetek gyors és alapos kivizsgálását, adott esetben az IMO-nak történő jelentéstétellel;
2. biztosítsa a statisztikai adatok gyűjtését annak érdekében, hogy trendelemzéseket lehessen végezni a problémás területek azonosítása céljából; valamint
3. biztosítsa a kikötő szerinti vagy parti államok által jelentett hiányosságokra és állítólagos szennyezési eseményekre időben történő reagálást.

24. A lobogó szerinti államnak:

1. biztosítani kell az alkalmazandó nemzetközi jogi eszközöknek való megfelelést a nemzeti jogszabályok révén;
2. megfelelő számú képzett személyzetet kell biztosítani a 15.1. pontban említett nemzeti jogszabályok végrehajtásához és betartatásához, beleértve a vizsgálatokat és felméréseket végző személyzetet is;
3. elegendő számú, a lobogó szerinti állam nevében eljáró képzett személyzetet kell biztosítani az olyan események kivizsgálásához, amikor a kikötő szerinti állam visszatartotta a lobogója alatti közlekedésre jogosult hajókat;
4. elegendő számú képzett személyzetet kell biztosítani a lobogó szerinti állam számára az olyan események kivizsgálásához, amikor a kikötő szerinti államok megkérdőjelezi a lobogó szerinti állam felhatalmazása alapján kiadott bizonyítvány vagy érvényesítés érvényességét, illetve az ilyen bizonyítványokkal vagy érvényesítésekkel rendelkező személyek szakmai alkalmasságát; valamint
5. biztosítja a lobogó szerinti állam felügyelőinek és ellenőreinek képzését és tevékenységeik felügyeletét.

25. Ha egy lobogó szerinti állam tájékoztatást kap arról, hogy egy kikötő szerinti állam visszatartotta a lobogója alatti közlekedésre jogosult hajót, a lobogó szerinti államnak felügyelnie kell, hogy megfelelő korrekciós intézkedéseket hozzanak annak érdekében, hogy a szóban forgó hajó azonnal megfeleljen az alkalmazandó nemzetközi jogi eszközöknek.

26. A lobogó szerinti állam vagy annak nevében eljáró elismert szervezet csak azt követően állíthat ki hajónak nemzetközi bizonyítványt, vagy érvényesítheti azt, miután a hajóról megállapította, hogy megfelel az összes vonatkozó követelménynek.

27. A lobogó szerinti állam csak azután állíthat ki vagy érvényesíthet nemzetközi képesítési bizonyítványt, miután az illetőről megállapította, hogy megfelel az összes vonatkozó követelménynek.

A lobogó szerinti állam felügyelője

28. A lobogó szerinti állam köteles meghatározni és írásban rögzíteni a biztonsággal és a környezetszennyezés megelőzésével kapcsolatos tevékenységek irányításának, végrehajtásának és ellenőrző vizsgálatának feladatát ellátó személyek feladatait, hatáskörét és kölcsönös viszonyát.

29. A vonatkozó kötelező erejű nemzetközi jogi eszközök hatálya alá tartozó hajókon és társaságokon végzett felmérésekért, ellenőrzésekért és auditálásért felelős vagy azokat elvégző személyzetnek rendelkeznie kell legalább a következőkkel:

1. tengerészeti vagy hajózási intézmény megfelelő képesítése, valamint megfelelő tengerhajózási tapasztalat bizonyítvánnyal rendelkező hajótisztként, érvényes irányítási szintű képesítő bizonyítvánnyal, a képesítő bizonyítvány megszerzése óta a hajókkal és azok üzemeltetésével kapcsolatos műszaki ismereteket frissen tartva; vagy
2. a lobogó szerinti állam által elismert, az adott mérnöki vagy tudományos területen működő felsőoktatási intézményben szerzett oklevél vagy annak megfelelője; vagy
3. felügyelői akkreditáció olyan formalizált képzési programon keresztül, amely a 29.1., 29.2. és 32. pontban előírtakkal azonos szintű felügyelői tapasztalatot és kompetenciát eredményez.

30. A 29.1. pont szerinti képesített személyzetnek legalább hároméves, tengeren töltött szolgálati idővel kell rendelkeznie fedélzeti vagy géptisztként.

31. A 29.2. pont szerinti képesített személyzetnek az adott minőségében legalább hároméves szolgálati idővel kell rendelkeznie.

32. Ezen túlmenően az ilyen személyzetnek a lobogó szerinti állam felügyelőjeként végzett feladatai ellátásához dokumentált képzési programok keretében szerzett, megfelelő gyakorlati és elméleti ismeretekkel kell rendelkeznie a hajókról, azok működéséről, valamint a vonatkozó nemzeti és nemzetközi jogi eszközök rendelkezéseiről.

33. Az e feladatok elvégzésében közreműködő egyéb személyzetnek a rájuk bízott feladatoknak megfelelő képzettséggel kell rendelkeznie, és e feladatoknak megfelelő felügyelet alá kell tartoznia.

34. A szakterületen szerzett korábbi releváns tapasztalatot ajánlatos előnynek tekinteni; korábbi tapasztalat hiányában a hatóságnak megfelelő kihelyezett gyakorlati képzést kell biztosítania.

35. A lobogó szerinti államnak dokumentált rendszert kell bevezetnie a személyzet képesítésére és ismereteinek folyamatos frissítésére a rájuk bízott feladatoknak megfelelően.

36. Az ellátandó feladatkör(ök)től függően a képesítéseknek a következőket kell magukban foglalniuk:

1. a hajókra, hajózási társaságokra, a hajó személyzetére, rakományára és üzemeltetésére vonatkozó nemzetközi és nemzeti szabályok és előírások ismerete;
2. a felmérési, tanúsítási, ellenőrzési, vizsgálati és felügyeleti feladatok során alkalmazandó eljárások ismerete;
3. a tengerészeti biztonsággal és a tengeri környezet védelmével foglalkozó nemzetközi és nemzeti jogi eszközök, valamint a kapcsolódó programok céljainak megértése;
4. a fedélzeti és a szárazföldi belső és külső folyamatok ismerete;
5. az adott feladatok eredményes és hatékony elvégzéséhez szükséges szakmai kompetencia megléte;
6. teljes körű biztonsági tudatosság minden körülmények között, a saját személyes biztonság tekintetében is; valamint

7. a különböző elvégzendő feladatokkal és lehetőleg az értékelendő feladatkörökkel kapcsolatos képzés vagy tapasztalat.

37. A lobogó szerinti államnak a feladatait ellátó felügyelő számára azonosító igazolványt kell kiállítania.

A lobogó szerinti állam által végzett vizsgálatok

38. A tengeri biztonsági vizsgálatokat pártatlan és objektív, a balesettel kapcsolatos kérdésekben megfelelő képesítéssel és ismeretekkel rendelkező vizsgálóbiztosoknak kell lefolytatniuk. Amennyiben megállapodás születik arról, hogy mely állam(ok) lesz(nek) a tengeri biztonsági vizsgálatot végző állam(ok), a lobogó szerinti államnak e célból képzett vizsgálóbiztosokat kell biztosítania, függetlenül a baleset vagy esemény helyszínétől.

39. A lobogó szerinti államnak ajánlott biztosítania, hogy mindegyik vizsgálóbiztos rendelkezzen a szokásos feladataihoz tartozó területekre vonatkozó szaktudással és gyakorlati tapasztalattal. Ezen túlmenően annak érdekében, hogy a vizsgálóbiztosok a szokásos megbízatásukon kívül is elláthassák feladataikat, ajánlott, hogy a lobogó szerinti állam szükség esetén biztosítson azonnali hozzáférést a szakismeretekhez a következő területeken:

1. a navigációra és az ütközésekre vonatkozó szabályok;
2. a lobogó szerinti államoknak a képesítő bizonyítványokra vonatkozó szabályai;
3. a tengerszennyezés okai;
4. kikérdezési technikák;
5. a bizonyítékok összegyűjtése; valamint
6. az emberi tényező hatásainak értékelése.

40. Ajánlott kivizsgálni minden olyan személyi sérüléssel járó balesetet, amely háromnapos vagy azt meghaladó szolgálati távollétet tesz szükségessé, valamint a lobogó szerinti állam hajóit érintő munkabalesetek és egyéb balesetek következtében bekövetkező haláleseteket, és e vizsgálatok eredményeit nyilvánosságra kell hozni.

41. A hajóbaleseteket a vonatkozó nemzetközi jogi eszközökkel összhangban kell kivizsgálni és jelenteni, figyelembe véve az esetlegesen módosított baleseti vizsgálati szabályzatot és az IMO által kidolgozott iránymutatásokat. A vizsgálatról szóló jelentést a lobogó szerinti állam észrevételeivel együtt továbbítani kell az IMO-nak, a fent említett iránymutatásokkal összhangban.

Értékelés és felülvizsgálat

42. A lobogó szerinti államnak rendszeresen értékelnie kell teljesítményét az azon nemzetközi jogi eszközökben előírt kötelezettségei teljesítéséhez szükséges közigazgatási eljárások, folyamatok és erőforrások magvalósítása, illetve megteremtése tekintetében, amelyeknek részes fele.

43. A lobogó szerinti államok teljesítményének értékelésére irányuló intézkedéseknek magukban kell foglalniuk többek között a kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzések visszatartási arányát, a lobogó szerinti állam által végzett ellenőrzések eredményeit, a balesetekre vonatkozó statisztikákat, a kommunikációs és tájékoztatási folyamatokat, az éves veszteségstatisztikákat (kivéve a totálkárokat) és adott esetben más teljesítménymutatókat annak megállapítása érdekében, hogy a személyzet, az erőforrások és a közigazgatási eljárások megfelelőek-e a lobogó szerinti állam kötelezettségeinek teljesítéséhez.

44. A rendszeres felülvizsgálatra javasolt területek többek között a következők lehetnek:

1. a flottaveszteségek és a balesetek aránya a kiválasztott időszakok tendenciáinak azonosítása érdekében;
2. az igazolt hajóvisszatartási esetek száma a flotta méretéhez viszonyítva;
3. a lobogó szerinti állam hatósága által kiadott bizonyítványokkal vagy érvényesítésekkel rendelkező személyek által elkövetett, igazolt alkalmatlansági vagy szabálysértési esetek száma;
4. a kikötő szerinti államok hiányosságokról szóló jelentéseire vagy beavatkozásaira adott válaszok;
5. a nagyon súlyos és súlyos balesetek kivizsgálása és az azokból levont tanulságok;
6. lekötött technikai és egyéb források;
7. a flotta hajóin végzett ellenőrzések és felmérések eredményei;
8. munkabalesetek kivizsgálása;
9. az alkalmazandó nemzetközi tengeri szennyezésmegelőzési előírások értelmében vett események és jogsértések száma; valamint
10. a bizonyítványok, érvényesítések, jóváhagyások vagy hasonló felfüggesztéseinek vagy visszavonásainak száma.”